

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupeného JUDr. Františkem Martánem, advokátem se sídlem Renneská 34, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, čj. 15494/14/5000-14102-711138, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2014, čj. 29 Af 62/2014 – 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho právního zástupce JUDr. Františka Martána, advokáta se sídlem Renneská 34, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dodatečným platebním výměrem ze dne 4. 2. 2013, čj. 89904/13/3006-05302-706681, Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště v Blansku (dále jen „správce daně“) doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 a daňový bonus a současně mu uložil povinnost uhradit penále z doměřené daně.

[2] Rozhodnutím ze dne 13. 6. 2014, čj. 15494/14/5000-14102-711138 (dále jen „napadené rozhodnutí“), Odvolací finanční ředitelství (dále jen „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí správce daně a toto rozhodnutí potvrdilo. Napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 20. 6. 2014.

[3] Žalobce podal dne 20. 8. 2014 proti napadenému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Brně s tím, že její náležitosti podle § 71 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. doplní ve lhůtě 14 dnů.

[4] Krajský soud žalobu odmítl, protože žaloba neměla náležitosti podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Neobsahovala totiž žádné žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považoval napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Tento zákonný požadavek bylo možné naplnit i zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých důvodů se má soud věcí zabývat (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[5] Krajský soud uvedl, že podle § 37 odst. 5 s. ř. s. byl povinen vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby tak, aby bylo možné ji věcně projednat. Tato povinnost však nevznikla v případech, kdy žaloba neobsahovala žádný konkrétní žalobní bod a zároveň již nebylo objektivně možné, aby žalobce doplnil chybějící žalobní body ve lhůtě pro podání žaloby. Takto široce pojímaná povinnost soudu by odporovala zásadě dispoziční a zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je koncipováno řízení o žalobě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, čj. 2 As 69/2008 – 148).

[6] Žalobní body lze uvádět pouze ve lhůtě pro podání žaloby a zmeškání této lhůty nelze možné prominout (§ 71 odst. 2, § 72 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána poslední den lhůty, nebylo možné žalobce vyzvat k doplnění žalobních bodů.

[7] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud musí takový opožděný návrh odmítnout (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost je opožděná.

[10] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti je den doručení rozhodnutí (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[11] Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu krajského soudu, že usnesení o odmítnutí žaloby bylo zástupci žalobce doručeno ve čtvrtek 28. 8. 2014. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula ve čtvrtek 11. 9. 2014. Ač je na kasační stížnosti uvedeno datum 11. 9. 2014, byla kasační stížnost dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu až v pátek 12. 9. 2014, tedy opožděně.

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[13] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[14] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[15] Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5000 Kč stěžovateli k rukám jeho zástupce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. listopadu 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu